

posnaczia. Wuhotuj a
 posyln ich stwojim Du-
 chom, so bychy so swucz-
 bu a se zimienjom temu
 stadlu ksnamenju postajili
 a twoje meno pschekra-
 nili. Sposzcz, so by nasche
 dzjeczi a mlody lud we
 twojej Bojoszi horjecze-
 neni byli, a so by to zono-
 wanie twojeho slowa tez
 na tych pschischlo, fiz sa
 nami pschincz budza.

Sposzcz ktemu priotk-
 saczu schitkich wjezow we
 miestach a na wsiach, we
 naschich zimnoszjach dobre
 pschiberanje. Daj, so by
 bes nami schudjom scho-
 pjeknje schlo, niz jeno psched
 czlowekami, ale tez psched
 twojimaj woczomaj; a
 newostaj tu swjernosz, fiz
 kazdy k swojemu powo-
 lanju nałozj, nesaplaczenu.
 Zonuj nasche pola; daj
 kroszenju tych plodow tej se-
 mie plodne wedro, a daj, so
 bychmy te same we mjeri a
 pokoju sdzafom wuziwali.
 Nagycz schitko, schtoz na

twoju dobrotu woczafuje,
 sdobrym spodobanjom.
 Zonuj a sdierz nam te fljes-
 borowe hory, a wobarnuj
 tych, fiz na nich dzjelaju, na
 ich straschnych puczach.

Swarnuj nas psched
 wojnu a drohotu; psched
 stymi napadnymi khoros-
 szemi; psched schkodnym
 wedrom; psched woho-
 njom a wodnej nusu.
 O ty Bozo scheho trosch-
 ta! chzet so schitkim hube-
 nym a pomozypotrebli-
 wym, woszebnye tym, fiz
 twojeje wjernoszje dla pod-
 tloczeni budza, mozny a
 nadny wopokasacz.
 Troschtuj tych srudnych;
 pytaj tych khornych; budz
 tych wudowow a swro-
 tow wobstarar; ber so
 po samodruhich a czjesch-
 nych horje.

Daj, so bychmy tez na
 puezju teho czerpenja two-
 ju wotzomsku wolu pos-
 snali a we sczerpliwoszi a
 nadziji czeszili; haj tez we
 swmerczi wot teho domje-
 renja